

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 4. 2023, sp. zn. 5 To 11/2023, ECLI:CZ:VSOL:2023:5.TO.11.2023.1

Číslo: 19/2025

Právní věta:

Zákonný znak spáchání trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy „ve značném rozsahu“ podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku nebo „ve velkém rozsahu“ podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku může být naplněn i tehdy, jestliže pachatel nakládá s více druhy omamných a psychotropních látek v celkovém množství (souhrnu), které mu odpovídá, byť jednotlivě nelze u žádné z nich takový závěr učinit.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.04.2023

Spisová značka: 5 To 11/2023

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy

Předpisy: § 283 odst. 1 tr. zákoníku

§ 283 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku

§ 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Olomouci zamítl odvolání obviněného O. P. proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2022, sp. zn. 69 T 6/2022.

I.

Z výroku rozsudku soudu prvního stupně

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2022, č. j. 69 T 6/2022-4601, byl mimo jiné i obžalovaný O. P. uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Vedle toho mu byl uložen i trest propadnutí zajištěného mobilního telefonu.

2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný dopustil shora uvedeného zvlášť závažného zločinu ve zkratce tím, že jednak (pod bodem I. rozsudku) spolu s dnes již odsouzenými M. M., D. K., L. W., T. V., E. P., J. T. a J. K. nejméně od června 2020 do 25. 10. 2020 v XY v okrese XY a v domě čp. XY na ulici XY v XY se společným záměrem vyrábět za účelem další distribuce metamfetamin – pervitin, s cílem maximalizovat úspěch své činnosti, znesnadnit své odhalení a dopadení, vytvořili organizovanou skupinu osob, podílejících se každý svou dílčí úlohou různou měrou ve výsledku společně na procesu opakované a pravidelné nelegální výroby této návykové látky z prekursoru pseudoefedrin tzv. českou cestou. Po předchozí dohodě o způsobu vzájemné kooperace a dělbě úloh se na dosažení společného cíle vědomě podílel tak, že sám organizoval, koordinoval proces výroby pervitinu, poskytoval prostory k počáteční fázi výroby pervitinu v obci XY v místě svého bydliště a v místě bydliště své matky v XY čp. XY. Dále obstarával dodávku surovin potřebných pro nelegální výrobu pervitinu, a to léčiv obsahujících prekursor pseudoefedrin ve snadno extrahovatelné formě, jejichž nákup zajišťoval mimo jiné i v Polsku, chemikálií využívaných k výrobě, a to zejména jódu, červeného fosforu, hydroxidu sodného, kyseliny fosforečné a chlorovodíkové, toluenu a dalších potřebných předmětů včetně laboratorního skla. Účastnil se výroby pervitinu a následně distribuoval takto vyrobený pervitin dalším osobám, současně pak v případě, že momentálně nedisponoval vyrobeným pervitinem, za účelem dalšího prodeje nakupoval pervitin z jiných zdrojů anebo dalším osobám nákup pervitinu zprostředkoval. Takto obžalovaný O. P. a již odsouzený M. M. dílem i za aktivní účasti již zemřelého M. M. vyráběli z nakoupených léků a chemikálií, zejména hydroxidu sodného, toluenu, acetonu, jódu, kyseliny chlorovodíkové, fosforu červeného a pomocí různých komponentů, mimo jiné vařiče a laboratorního skla metamfetamin – pervitin, přičemž za uvedené období bylo vyrobeno nejméně okolo 800 g pervitinu. A obžalovaný O. P. v XY prodal J. D. v 15 případech v měsíci srpen, září, říjen 2020 pervitin za celkovou částku nejméně 7 500 Kč. Jednak (pod bodem III. rozsudku) od přesně nezjištěné doby do 16:45 hodin dne 25. 10. 2020 v XY v chatě bez evidenčního čísla a v garáži rodinného domu čp. XY v XY přechovával za účelem další distribuce celkem 7.291,18 g čisté toxikomansky využitelné sušené rostlinné hmoty – marihuany a 0,433 g světlé sypké hmoty obsahující metamfetamin. Od přesně nezjištěné doby nejméně od června 2020 do 25. 10. 2020 zejména v XY také prodával marihuanu dalším osobám v řádu nejméně desítek gramů.

II.

Odvolání obžalovaného O. P.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný O. P. odvolání, které směřoval do výroku o vině a trestu z důvodů vad rozsudku pro nejasnost nebo neúplnost skutkových zjištění a pochybnosti o jejich správnosti.

4. Obžalovaný O. P. nesouhlasil s tím, jakým způsobem se soud prvního stupně vypořádal v odsuzujícím rozsudku se skutkem popsáním pod bodem III., kdy jej uznal vinným i pro jednání spočívající v přechovávání celkem 7.291,18 g marihuany. Namítl, že se krajský soud opřel toliko o závěry domovní prohlídky v chatě u rybníka v XY. Poukázal na to, že do protokolu k tomu výslovně uvedl, že to není jeho, nevěděl koho, že viděli, co tam bylo lidí. Z žádného důkazu tak nevyplývá, že by zajištěná marihuana byla jeho majetkem. Z dokazování naopak vyplynulo, že se v daném areálu – rybník XY pohybovalo značné množství osob, které tam přebývaly i dlouhodobě, přespávaly tam, a tudíž se nabízí hned několik variant a vysvětlení, koho případně zajištěná marihuana mohla být.

5. V rámci veřejného zasedání obžalovaný setrval na svém odvolání. Zdůraznil, že se doznával k okolnostem vytýkaného jednání pod bodem I. napadeného rozsudku, že polemiku vede pouze ohledně dokazování a závěrů o vině pro bod III. V tomto směru označil odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně za velmi kusé, přičemž shromážděné důkazy jsou pouze nepřímé a netvoří ucelený řetězec tak, aby bylo možné dospět k jednoznačnému závěru v tom smyslu, že se dopustil i tohoto skutku.

6. Závěrem pak tento odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a nově rozhodl ve vztahu k jeho osobě vypuštěním jednání uvedeného pod bodem III., k tomuto přihlédl a uložil mu mírnější trest odnětí svobody pod polovinu použité zákonné trestní sazby.

Vyjádření státního zástupce

7. Státní zástupce nevyužil možnosti písemně se vyjádřit k opravnému prostředku obžalovaného O. P. Před odvolacím soudem se neztotožnil s odvoláním obžalovaného, kterým tento zpochybňuje jemu vytýkané jednání pod bodem III. Zdůraznil, že samotným důkazem není pouze domovní prohlídka v domě v XY, ale především záznamy a odposlechy telekomunikačního provozu. Z nich zcela jasně vyplývá, že veškerá každodenní činnost obžalovaného O. P. spočívala nejen v nákupu a výrobě pervitinu, v zajišťování potřebných surovin apod., ale i v pěstování, výrobě a prodeji marihuany. Konkrétně poukázal na to, že obžalovaný podle těchto odposlechů marihuanu prodával sám, nebo její prodej zajišťoval D. D., který se řídil pokyny obžalovaného P., že obžalovaný ve vztahu k marihuaně konferoval i s obžalovaným M. M., že s procesy stříhání, sušení těch kytek marihuany pomáhala obžalovaná E. P., T. V. i S. M. K podložení svých tvrzení uvedl přímo konkrétní zajištěné hovory. Měl tak za to, že neobstojí námitka obžalovaného, že s touto marihuanou, která byla na chatě nalezena, nemá nic společného.

8. Při nastíněné důkazní situaci státní zástupce nepovažoval odvolání obžalovaného za důvodné a navrhl jej zamítnout postupem podle § 256 tr. ř.

III.

Přezkumná činnost odvolacího soudu

9. Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací nejprve vyhodnotil, že opravný prostředek byl podán osobou k tomu oprávněnou [§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.], a to v zákonem uvedené lhůtě (§ 248 odst. 1 tr. ř.). Podané odvolání splňuje náležitosti obsahu odvolání ve smyslu § 249 odst. 1 tr. ř.

10. Na podkladě podaného opravného prostředku přezkoumal vrchní soud podle hledisek vyjádřených v ustanovení § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám, které odvoláním vytýkány nebyly, přihlížel toliko, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno. Odvolací soud z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného O. P. přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu a dospěl k následujícím závěrům.

11. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, nebyly zjištěny žádné podstatné vady, kterými by byla porušena ustanovení trestního řádu, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci nebo realizace práva obžalovaného na obhajobu. Trestní stíhání obžalovaného O. P. bylo zahájeno pro skutek, který byl předmětem podané obžaloby, a o kterém rozhodl i soud prvního stupně při jeho zjednodušení a upřesnění v odsuzujícím výroku o vině obžalovaného v napadeném rozsudku. Totožnost skutku byla tudíž v rámci řízení zachována. Důkazy, které byly v tomto řízení orgány činnými v přípravném řízení zadokumentovány a následně soudem prvního stupně provedeny v hlavním líčení, byly realizovány zákonným způsobem a jednalo se tak o důkazy procesně relevantní. Obžalovaný byl od počátku jeho trestního stíhání řádně zastoupen obhájcem a v žádné fázi trestního řízení nedošlo v tomto směru ke zkrácení jeho práva na obhajobu. Obžalovaný měl možnost již v přípravném řízení se k věci vyjádřit, stejně tak i v řízení před soudem prvního stupně, přičemž tohoto oprávnění využil v souladu s ustanovením § 33 odst. 1 tr. ř. Obžalovaný měl rovněž možnost navrhnout další důkazní prostředky, být přítomen prováděnému dokazování, vyjádřit se k jednotlivým důkazům a měl rovněž právo se na závěr k celé věci vyjádřit. Lze tak uzavřít, že v postupu orgánů přípravného řízení a soudu prvního stupně nebyla shledána žádná závažná procesní pochybení, jež by mohla být důvodem pro zrušení napadeného rozsudku z důvodů uvedených v § 258

odst. 1 písm. a) tr. ř.

12. Vrchní soud konstatuje, že odvoláním napadený rozsudek tak, jak byl písemně vyhotoven a doručen procesním stranám, splňuje kritéria obsažená v ustanovení § 120 tr. ř. a § 122 tr. ř. z hlediska struktury rozsudku a ustanovení § 125 tr. ř. stran jeho odůvodnění. Z přezkoumávaného rozsudku lze zjistit, které skutečnosti byly nalézacím soudem vzaty za prokázané, o které důkazy opřel svá zjištění a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Z jeho odůvodnění je rovněž patrné, jak přistupoval k uplatnění obhajobě obžalovaného, jakož i jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny i ukládaného trestu podle odsuzujícího výroku rozsudku. K uvedenému je třeba konstatovat, že zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí), je prvořadým úkolem nalézacího soudu. Plyne to ostatně i z omezení, která zákon stanoví pro odlišně vyznívající rozhodnutí soudu druhého stupně. Ten je podle § 259 odst. 3 tr. ř. oprávněn se odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.

13. Obecně lze dodat, že do hodnotící činnosti soudu prvního stupně může odvolací soud zasahovat jen v těch případech, kdy toto hodnocení nesplňuje požadavky § 2 odst. 6 tr. ř. Dle něj soud hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Nadřízený soud proto může vytknout nalézacímu soudu např. nelogičnost jeho hodnocení, nepřihlídnutí k okolnostem významným pro rozhodnutí, opomenutí nějakého důkazu či zkreslení jeho obsahu, nemůže však zavazovat soud prvního stupně, jak má ten či onen důkaz hodnotit. Z pohledu požadavku na jiné hodnocení důkazů odvolacím soudem je nutno uvést to, že odvolací soud nemůže podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušit jenom proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem, jestliže soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. ř., neboť v takovém případě nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení (viz též [R 53/92](#)).

14. V předmětné věci podle závěru odvolacího soudu nebylo nutno pro verifikaci skutkových zjištění provést některé podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, ale ani důkazy, které v něm provedeny nebyly. Pro úplnost je třeba rovněž dodat, že odvolací soud se zabýval rovněž otázkou, zda v tomto řízení nenastala situace tzv. opomenutých důkazů, v níž by mohlo být spatřováno porušení základního práva obžalovaného na spravedlivý proces. Obžalovaný O. P. neuplatnil nad rámec uvedených v obžalobě žádné jiné důkazní návrhy. V projednávané věci lze tedy uzavřít, že žádné důkazy opomenuty nebyly a okruh provedených důkazů je možno považovat za ucelený.

15. Z hlediska skutkových závěrů soudu prvního stupně je potřebné zdůraznit podstatu obžalovanému O. P. vytýkaného jednání pod bodem III. výroku napadeného rozsudku. Ta spočívala v přechovávání celkem 7.291,18 g čisté toxikomansky využitelné sušené rostlinné hmoty – marihuany za účelem další distribuce a 0,433 g světlé sypké hmoty obsahující metamfetamin, a dále pak v prodeji marihuany dalším osobám v řádu nejméně desítek gramů. Obžalovaný svým odvoláním v první řadě brojí proti samotnému výroku o vině, když soudu prvního stupně vytýká, že z žádného důkazu nevyplývá, že by zajištěná marihuana byla jeho majetkem. K tomu poukázal na to, že krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku pouze uvedl, že je mu toto jednání prokázáno závěry plynoucími z domovní prohlídky v XY, a že v daném případě ani neuplatnil žádné výhrady. Opírá se tedy o námitky, které jsou polemikou se skutkovým zjištěním krajského soudu a se způsobem hodnocení důkazů. Těmito námitkám obžalovaného však vrchní soud nepřisvědčil.

16. Nejprve je třeba uvést, že pokud se obžalovaný ve svém odvolání omezil na citaci odůvodnění napadeného rozsudku, nepochybně podle jeho obsahu vycházel toliko z hodnotícího závěru k bodu

III. (str. 61, bod 187). Zcela však přehlíží, že tento závěr krajského soudu následuje až po velmi podrobném rozboru provedených důkazů, které jsou propojeny taktéž s vytýkaným jednáním výroby pervitinu. Je tedy namístě tyto důkazy právě k vytýkanému jednání přechovávání a prodeje marihuany znovu rekapitulovat.

17. Nelze odhlédnout od toho, že sám obžalovaný O. P. vypovídal k jemu vytýkanému jednání ve svém výslechu až v hlavním líčení před krajským soudem toliko tak, že chce doznat, že měl co do činění s výrobou drog, za což se stydí. Posléze se pak opakovaně vyjadřoval k prováděnému dokazování odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, kdy taktéž upřesnil, v kterých případech se hovořilo přímo o dalším zpracování, stříhání, čištění, přípravě pro zájemce či prodeji marihuany. Takto u hovoru z 29. 8. 2020 v 00:38 hod. připustil, že řešili stříhání marihuany (sv. 21, č. l. 4528). K hovoru z 5. 9. 2020 mezi ním a zájemcem D. D., zda mu může obžalovaný prodat i po méně, obžalovaný O. P. přiznal, že se jednalo o marihuanu (sv. 21, č. l. 4529). V SMS zprávě z 10. 9. 2020 v 11:49 hod. tomuto zájemci obžalovaný vysvětlil, že to nebylo hotové, stříhalo se to (sv. 21, č. l. 4529v). Ani zde tak není pochyb, že šlo o marihuanu. K hovoru obžalovaného s E. P. z 11. 9. 2020 v 00:07 hod. obžalovaný vysvětlil, že se jedná o peníze za marihuanu. Stejně tak k hovoru z 2. 10. 2020 v 19:50 hod. s toutéž osobou připustil, že to jsou peníze za marihuanu (sv. 21, č. l. 4532). Přitom spoluobžalovaná (dnes již odsouzená) E. P. ve své výpovědi na výslovný dotaz před krajským soudem, zda její otec (tedy obžalovaný O. P.) dával někomu marihuanu, vypověděla, že se pokaždé neptala, jela pro hotovost, vzala to, odvezla to. Přitom připustila, že to občas bylo za „určité věci, ale neví, kdy za co“ (sv. 21, č. l. 4563). Pokud obžalovaný v hovoru E. P. 16. 9. 2020 v 08:59 hod. naviguje ke studni, že jednu už očistil a potřebuje, aby to tak bylo čistěné a následně v hovoru s ní v 09:29 hod. jí k jejímu dotazu podle kterého kvítka, zda má stříhat spodky, odpovídá, že ne, takové ty velké palice. Před krajským soudem k tomu pak obžalovaný O. P. potvrdil, že šlo o „trávu“ (sv. 21, č. l. 4530). Přitom i z dalších vyjádření tohoto obžalovaného je zřejmé, že trávou měl na mysli, jak je i obecně známo, právě marihuanu. Vedle toho obžalovaný k hovoru z 21. 8. 2020 ve 22:49 hod. vyjevil, že zde použitý pojem „reaktivace“ znamená příprava marihuany (sv. 21, č. l. 4547v). A k hovoru z 16. 10. 2020 v 15:40 hod. se zájemcem O. L., který žádal deset večerů, obžalovaný vysvětlil, že tady slovo večere označuje marihuanu (sv. 21, č. l. 4533). K tomu je možno dodat, že na počet „večerů“ se obžalovaný ptal jiného zájemce – D. D. také v hovoru z 29. 8. 2020 ve 14:32 hod. Pokud spoluobžalovaný (dnes již také odsouzený) M. M. ve svém doznání před krajským soudem připustil, že mimo jiné také zprostředkoval prodej marihuany (sv. 21, č. l. 4518), pak v hovoru mezi ním a obžalovaným O. P. z 28. 8. 2020 v 16:43 hod. obžalovaný požaduje dovést peníze za zeleň (sv. 21, č. l. 4528). Ani zde není z kontextu pochyb o tom, že se jednalo o finance za marihuanu. V přípravném řízení řádně soudem povolená domovní prohlídka v chatě u rybníka v obci XY byla spojena s obžalovaným O. P. jako jejím uživatelem. Ostatně při jejím provedení obžalovaný taktéž byl. Podle protokolu o této domovní prohlídce (sv. 9, č. l. 2147–2150) byla zde zajištěna sušená rostlinná hmota na celkem dvanácti místech, a to v první místnosti nad sporákem na polici vedle rádia, v rohu pod stolem, na verandě u vstupu do druhé místnosti v polici ve skřínce, v druhé místnosti v zadní části před skříňkou, u pohovky vlevo v papírové tašce, ve žluté plastové misce, v bílé plastové misce, v přístavku za chatou v lednici. Z navazujícího odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (sv. 18, č. l. 4656, 4657v–4658), pak vyplynulo, že se jednalo celkem o 7.291,18 g čisté toxikomansky využitelné sušené rostlinné hmoty, v níž byla zjištěna přítomnost delta-9-tetrahydrokanabinolu s obsahem v rozmezí od 2,37 % do 13,16 %. To v souhrnu představovalo 467,64 g delta-9-THC. Při domovní prohlídce realizované v místě bydliště matky obžalovaného O. P. v obci XY čp. XY (sv. 9, č. l. 2206) byl v garáži zajištěn igelitový sáček, tzv. dealeráček, se zbytkem bílé krystalické látky. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika odvětví chemie (sv. 18, č. l. 4683v), vyplývá, že hmotnost této látky je 0,433 g a byla v ní zjištěna přítomnost metamfetaminu. Obžalovaný O. P. k chatě u rybníka v XY připustil, že tam přebýval, jednalo se o příbytek na pozemku v majetku rybářského spolku, matku však v jejím nedalekém bydlišti navštěvoval. Svědek M. B., jenž spojoval obžalovaného O. P., kterého popsal jako velkého chlapa s tetováním, právě s touto zmíněnou

chatou u rybníka, jej označil jako pana „domáciho“, kterému tam opravoval traktor (sv. 4, č. l. 839).

18. Z výše uvedeného přehledu je zřejmé, že původní částečné doznání obžalovaného O. P. před krajským soudem k jemu vytýkanému jednání nezůstalo osamoceno. Sám obžalovaný jej potvrdil a doplnil i přímo ve vztahu k marihuaně v průběhu dalšího dokazování. Zajištěnými odposlechy telekomunikačního provozu také z jím užívaného mobilního telefonu bylo odhaleno, že přebýval v rybářské chatě u rybníka v XY, stejně jako se pohyboval v nedalekém bydlišti své matky v XY čp. XY. Na těchto místech se setkával nejen s některými spoluobžalovanými ve spojení s konáním kolem drog, ale i se zájemci o ně. Že tím hlavním uživatelem zmíněné chaty u rybníka byl právě on, vyplývá nejen z jeho vystupování v odposleších, ale i z vybavení a uložení tam jeho věcí, stejně tak z vnímání jeho vztahu k této chatě dalšími osobami. Například svědek M. B. jej označil jako pana domáciho. K domovní prohlídce tohoto místa byl přizván jen obžalovaný jako její uživatel. A právě v této chatě byla objevena na mnoha místech různým způsobem a v odlišných obalech uložená rostlinná hmota. Jejím odborným chemickým zkoumáním v ní byla potvrzena vysoce potentní droga marihuana.

19. Je skutečností, že obžalovaný O. P. přímo do protokolu o provedení domovní prohlídky poté, co se přihlásil k zajištěné elektronice, uvedl, že „co se týče ostatních věcí jako sušených rostlin“, jeho to není. Výsledky provedení dokazování však tuto jeho obhajobu vyvrátily. Jako uživatel zmíněné rybářské chaty u rybníka v XY a pan „domáci“ musel mít a nepochybně také měl dobrý přehled o tom, kdo i co se na tomto místě nachází. Z provedených odposlechů telekomunikačního provozu je totiž zřejmé, že to byl právě tento obžalovaný, kdo si zde či v blízkém okolí sjednával jak se spoluobžalovanými, tak i zájemci o drogy schůzky, v opakovaných případech je „navigoval“, kam konkrétně mají jít. Protože ta nalezená marihuana nebyla na jednom místě v identickém obalu, ale na dvanácti různých v nestejných sáčkích, dózách, tašce či lednici nijak členité „chaty“ (z vagónového vozu), minimalizuje to možnost, že by o jejím uložení v této chatě nevěděl. Zcela to pak vylučují zajištěné odposlechy telekomunikačního provozu. Ty totiž potvrdily, že právě s tímto rostlinným materiálem obžalovaný O. P. různě nakládal, upravoval jej a připravoval pro zájemce. Stejně tak instruoval svou dceru (dnes již odsouzenou) E. P., kde ji má v této chatě najít, jak ji má dále zpracovat po vzoru své předchozí úpravy. Z těchto instrukcí je taktéž zřejmé, o jaké části rostlinného materiálu měl zrovna největší zájem, a právě z této skutečnosti vyplývá jeho dokonalé povědomí o tom, že se jedná o marihuanu s vysokým obsahem THC. Zajištěné odposlechy taktéž potvrdily, že to byl právě obžalovaný O. P., který se zájemci o marihuanu domlouval bližší podmínky jejího prodeje, stejně jako inkasování peněz za ni, kdy v některých případech osobní kontakt se zájemci po jeho instrukcích uskutečnila znovu E. P. Vrchní soud tak uzavírá, že obžalovaným uplatněná obhajoba v odvolání a námitky proti ustálení skutkového děje ohledně zajištěné marihuany v jemu vytýkaném jednání v bodě III. napadeného rozsudku byly v plném rozsahu vyvráceny.

20. Pro přezkoumání podřazení vytýkaného jednání pod příslušnou právní kvalifikaci je i podle odvolacího soudu zřejmé, že neoprávněné disponování obžalovaného s marihuanou bylo součástí jednoho prolínajícího se jednání drogového charakteru (body I. a III. napadeného rozsudku). Obžalovaný tak měl tedy neoprávněně vyrobit, zprostředkovat, prodat nebo jinak jinému opatřit nebo pro jiného přechovávat omamnou a psychotropní látku, čin spáchat jako člen organizované skupiny, a to ve značném rozsahu, dílem jeho jednání k tomu bezprostředně směřovalo.

21. Znak neoprávněné výroby, zprostředkování a prodeje ve vztahu k droze pervitinu jako omamné a psychotropní látce byl přílehlavě odůvodněn v napadeném rozsudku (body 191–192). Pro drogu marihuanu lze zopakovat, že naplnění znaku „omamná a psychotropní látka“ ve smyslu základní skutkové podstaty trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku vychází z toho, že delta-9-tetrahydrokanabinol patří mezi psychotropní látky podle zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách. Podle § 15 písm. e) téhož zákona je pak zakázáno získávat konopnou pryskyřici a látky ze skupiny tetrahydrokanabinolů z rostliny konopí (rod Cannabis) a k zacházení s omamnými a psychotropními

látkami a přípravky je třeba povolení ve smyslu § 4, které vydává ministerstvo zdravotnictví. Není-li takové povolení vydáno, jedná se o neoprávněné zacházení s těmito látkami. V zajištěné sušené rostlinné hmotě z rybářské chaty u rybníka v XY byla zjištěna přítomnost delta-9-tetrahydrokanabinolu v rozmezí od 2,37 % do 13,16 %. Podle její formy zpracování se tedy nepochybně jednalo o toxikomansky využitelnou drogu marihuanu. Vzhledem k jejímu množství přesahující sedm kilogramů (a představující tedy více než sedm tisíc jednotlivých dávek pro marihuanovou cigaretu) je zřejmé, že se nemohlo jednat o drogu pro vlastní použití obžalovaného, který samozřejmě k jakémukoli zacházení s ní neměl příslušné povolení. Obžalovanému O. P. vytýkané přechovávání omamné nebo psychotropní látky pro jiného a její prodej (ve vztahu k marihuaně) představují alternativně stanovené způsoby naplnění skutkové podstaty trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Přechováváním omamných a psychotropních látek se rozumí v zásadě jakákoliv forma jejich držení a nakládání s nimi s výjimkou jejich výroby, nabízení, prodeje, dovozu, vývozu, průvozu a opatření. Prodejem se v daném kontextu rozumí převod takové látky na někoho jiného za sjednanou protihodnotu, k čemuž dochází faktickým předáním dané látky novému nabyvateli. Namítl-li obžalovaný v odvolání, že zajištěná marihuana nebyla jeho, odvolací soud tomu nepřisvědčil. Tuto drogu obžalovaný nepochybně ve smyslu vlastnického práva držel. Z provedeného dokazování totiž vyplývá, že ji obžalovaný měl ve svém tehdejší bydlišti ve své moci. Jak již bylo výše rozvedeno, předmětná marihuana byla v rybářské chatě u rybníka v XY uložena odděleně na vícero místech v různých obalech, což obžalovaný dobře věděl a rozlišoval. Taktéž to byl právě on, kdo s touto drogou nakládal, když rozhodoval, která její část a ze kterého místa bude dále připravena k dalšímu poskytnutí i při instruování jiných. Stejně tak rozhodoval o tom, kdy, kolik a za jakou cenu ji prodá kterým zájemcům, tedy jinému. Vlastní transakci obchodu s marihuanou pak realizoval buď sám nebo v součinnosti s dalším spolupachatelem, přičemž peníze za takto prodanou drogu taktéž inkasoval.

22. Pokud se týká znaků kvalifikované skutkové podstaty trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, znovu je namístě připomenout, že i toto neoprávněné disponování s marihuanou bylo u obžalovaného O. P. součástí jednoho prolínajícího se jednání drogového charakteru. Soudem prvního stupně bylo dostatečným způsobem rozebráno fungování obžalovaného a spoluobžalovaných (dnes již odsouzených) okolo něj tak, jak odpovídá charakteristice organizované skupiny. A na toto odůvodnění v napadeném rozsudku lze pro stručnost v dalších podrobnostech odkázat (body 193 a násl.). Pokud jde o izolované vyhodnocení množství obžalovaným přechovávané marihuany pro jiného přesahující váhu sedmi kilogramů podle stejných kritérií, jak učinil soud prvního stupně pouze pro pervitin, je zřejmé, že i v tomto případě obžalovaný nepochybně naplnil kategorii značného rozsahu. Obecně lze v této souvislosti znovu připomenout, že v rámci právního posouzení množství drogy vychází současná rozhodovací praxe zejména ze Stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. [Tpjn 301/2013](#), které je východiskem pro stanovení jednotlivých kvalifikačních znaků u tzv. drogových trestných činů rozhranění množství drog na větší než malé, ve větším rozsahu, ve značném rozsahu a ve velkém rozsahu. V příloze tohoto stanoviska je pak uvedeno množství drog větší než malé u pervitinu více než 1,5 g, u marihuany více než 10 g sušiny této psychotropní látky. Větším rozsahem je pak desetinásobek množství většího než malé (u pervitinu 15 g, u marihuany 100 g sušiny), značným rozsahem je desetinásobek takto určeného většího rozsahu (u pervitinu 150 g, u marihuany 1.000 g) a velkým rozsahem je pak desetinásobek takto určeného značného rozsahu (u pervitinu 1.500 g, u marihuany 10.000 g sušiny). Vrchní soud má však za to, že krajský soud neměl přistupovat při posuzování rozsahu nakládání obžalovaného s drogami ke každé z nich izolovaně. Pokud mu byla totiž přičítána trestněprávní odpovědnost za celkové množství 800 g vyrobeného pervitinu a za dalších 208,65 g v procesu nedokončené výroby, lze zjednodušeně říct, že to představuje více než 67,2 % této drogy pro posouzení naplnění množství velkého rozsahu. Stejnou optikou pak množství 7.291,18 g marihuany představuje již více než 72,9 % velkého rozsahu. Množství obou druhů drog při jejich součtu tedy odpovídá 140,1 % velkého rozsahu. Při tomto

překročení hranice velkého rozsahu o 40,1 % se zohledněním konkrétního způsobu vytýkané činnosti, doby, po kterou se jí dopouštěl, tak obžalovaný naplnil nikoli „pouze“ kvalifikační znak značného rozsahu podle § 283 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, ale již (také původně žalovaný) znak velkého rozsahu podle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Toto pochybení v podřazení obžalovanému vytýkaného jednání pod správné ustanovení trestního zákoníku nebylo napadeno odvoláním státního zástupce (v neprospěch obžalovaného), který opravný prostředek proti rozsudku vůbec neuplatnil, proto jej nebylo možno napravit. Za této situace lze tak uzavřít, že obžalovanému O. P. je namístě v souladu se zákazem *reformace in peius* přičítat naplnění skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

23. Námitky obžalovaného O. P. nebyly způsobilé vést ani ke zvrácení závěrů soudu prvního stupně o právním následku jeho trestní odpovědnosti. Krajský soud totiž řádně vyhodnotil charakter a závažnost inkriminovaného jednání, správně nepřiznal obžalovanému polehčující okolnosti a přiléhavě vyhodnotil přitěžující okolnost u obžalovaného spočívající v ziskuchtivosti i v tom, že již byl pro trestný čin postížen, přičemž jemu vytýkaného jednání se dopustil dokonce ve zkušební době dvou předchozích podmíněných odsouzení. Trest odnětí svobody bylo obžalovanému nutno ukládat správně podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku v trestní sazbě od 2 do 10 let. Krajským soudem zvolenou výměru trestu v trvání 7 let, tedy mírně nad polovinou této trestní sazby, má i odvolací soud za plně odpovídající. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný taktéž řádně za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Na takto uložený trest proto nelze nahlížet jako na nepřiměřeně přísný. V dalších podrobnostech lze již pro úplnost odkázat na přiléhavé odůvodnění napadeného rozsudku.

24. S ohledem na vše shora uvedené nebylo odvolání obžalovaného shledáno důvodným, a proto bylo podle § 256 tr. ř. zamítnuto.